

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Факультет іноземної філології
Історичний факультет

СХОДОЗНАВСТВО. АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

*Тези доповідей
I Міжнародної науково-методичної конференції
20 березня 2020 р.*

Харків – 2020

УДК 81'243
ББК 81.2
С91

Укладачі: Н.В. Руда, Л.М. Ямпольська

Організаційний комітет конференції:

І.Ф. Прокопенко – академік НАПН України, доктор педагогічних наук, ректор (голова);

Ю.Д. Бойчук – доктор педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи ХНПУ імені Г.С. Сковороди (заступник голови);

Хошіно Юічі – Другий секретар Посольства Японії в Україні (заступник голови).

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей I Міжнародної науково-методичної конференції, 20 березня 2020р. – Х. : ХНПУ імені Г. С. Сковороди, 2020. – 258 с.

Затверджено редакційно-видавничою радою Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди
Протокол № 4 від 15.06.2020р.

До збірника увійшли тези доповідей, присвячені проблемам східної філології, освіти та виховання, методики викладання сходознавчих дисциплін, перекладу, літературознавства, історії, економіки, політики, соціуму країн Сходу. Розраховано на наукових працівників, викладачів, аспірантів, студентів філологічних та історичних спеціальностей.

Видано за рахунок укладачів

©Харківський національний педагогічний університет імені
Г. С. Сковороди
© Н.В. Руда, Л.М. Ямпольська

Павленко С.С. Японська консульська система на території СРСР у 1925-1946 рр.....	225
Пилипенко В.В. Фемінізм в Ісламській Республіці Іран: напрямки та особливості.....	227
Подрез Ю.В. Особливості становлення консульських установ в Японії в II половині XIX – на початку XX століття.....	230
Ханукаєв Б. Основы правовой системы Государства Израиль.....	232
Шаленна Н.М. Новий конструкт турецької ідентичності і майбутнє відносин Туреччини з ЄС.....	234
Шкурка В.А., Дерід І.О. Роль ініціативи «Один пояс, один шлях» в економічному розвитку Таджикистану та Узбекистану.....	236
Авраменко Є.С. Гараманти – європеоїдне населення Африки.....	239
Володін І.С. Місце Арктики в політиці КНР.....	240
Ейвазова Р.Ч. Екологічна ситуація в КНР.....	242
Лучинський М.О. Корейський шлях до статусу країни – «азійський тигр».....	244
Раков Д.С. Ісламістські терористичні організації в комп'ютерних іграх на прикладі Assassin's Creed.....	246
Сопельняк А.С. Вірмени в творчому доробку Я.Р. Дашкевича.....	248
Сюсюк Д.С. Таємні вбивці-служителі богині Калі.....	250
Тригуб К.В. Історичний та соціальний аналіз Паміру: Гірно-Бадахшанська автономна область Республіки Таджикистан.....	252
Шарко К.Т. Зовнішня політика КНР стосовно країн АСЕАН.....	254
Fan Zhenxuan. Culture of New Silk Road Civilization as a Concept.....	256

міжнародній арені. Уперше у своїй історії країна стала господаркою літніх Олімпійських ігор 1988 р. [5, с. 50].

Щодо економічної ситуації у Південній Кореї, то на початку 1980-х рр. для контролю інфляції було прийнято консервативну монетарну політику та жорсткі фінансові заходи. Зростання грошової маси знизилося з 30 % у 1970-х рр. до 15 %. Сеул заморозив свій бюджет на короткий термін. Політика щодо імпорту та іноземних інвестицій була лібералізована для сприяння конкуренції. Наприкінці 1980-х рр. внутрішній ринок став основою економічного зростання. Збільшення потреби в автомобілях та інших дорогих товарах значно зросло унаслідок загального зростання платоспроможності населення. У 1990-х рр. держава запустила програму «На кордоні XXI століття», яка була акцентована на розвиток ключових технологій у пріоритетних галузях. Для цього була розроблена чітка система підтримки технологічного підприємництва. У кожному кластері був лідируючий університет, який став центром всієї науково-технологічної активності, були технопарки, інкубатори та інші майданчики для підтримки стартапів. Південною Кореєю був зроблений акцент на стимулювання приватних фінансових інститутів до заміни практик кредитування під заставу майна на позики під заставу технологій [1, с.758]. Завдяки чому країна увійшла у нове тисячоліття як далеко не остання економіка світу.

Отже, протягом другої половини XX ст. південнокорейський уряд втручався в економічну сферу, підтримуючи експортоорієнтовані галузі економіки. Зміни системи дали ефект не відразу, але президент Пак Чон Хі, який фактично одноосібно керував країною з 1961 р. до 1979 р., не змінював курсу країни. Було розроблено п'ятирічні плани, економіка будувалася під контролем уряду. Президент правив як диктатор, що забезпечило необхідну для реформ стабільність. Влада обирала пріоритетні галузі економіки, надавала виробникам дотації та субсидії, жорстко регламентувала обсяги виробленої продукції. З кожним роком корейці отримували більше валюти. Як наслідок, експорт корейських товарів зростає навіть швидше, ніж ВВП. Успіх корейських реформ полягав і в залученні іноземного капіталу, в основному – безповоротної допомоги США та Японії.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ І ЛІТЕРАТУРИ

1. Гришкін В.О., Хегай Е.О. Особливості інноваційного розвитку Південної Кореї Молодий вчений. 2018. № 10 (2). С. 757-760.
2. Коломійцева В.І. Причини та передумови економічного зростання Південної Кореї Економіка і суспільство. 2017. Вип. 12. С. 52-56.
3. Південна Корея: справжні причини грандіозного зростання. URL: <https://petrimazepa.com/reasonforprogress.html>
4. Самые сильные экономики мира. URL: <https://invlab.ru/biznes/samye-silnye-ekonomiki-mira/>
5. Семенюк І.В. Особливості історичної традиції південнокорейського суспільства. Гуманітарний вісник ЗДІА. 2013. № 55. С. 45-55.
6. Экономика ЮВА: вверх, вниз и опять вверх. URL: www.russ.ru/politics/20020401-lan.html.

ІСЛАМІСТСЬКІ ТЕРОРИСТИЧНІ ОРГАНІЗАЦІЇ В КОМП'ЮТЕРНИХ ІГРАХ НА ПРИКЛАДІ ASSASSIN'S CREED

*Раков Дмитро Сергійович, студент I курсу магістратури історичного факультету
Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди*

Науковий керівник: к.і.н., доц. О.С. Гончарова

На сьогоднішній день комп'ютерні ігри набули широкої популярності як особливий жанр медіа-культури. Можна стверджувати, що за ступенем популярності вони

прирівнюються до кінематографа, а за ступенем впливу перевищують традиційні жанри медіа-культури. Серед комп'ютерних ігор останнім часом все більшої популярності набувають ігри на історичну тематику. Якщо спочатку історична тематика була притаманна для ігор жанру стратегій, то сьогодні навіть жанри Shooter та RPG використовують сюжети, що містять історичний контент.

Безсумнівно, що сьогодні ігрова діяльність стала розповсюдженою дозвоільною практикою молодого покоління. Науковці з різних дисциплін вже розпочали осмислювати вплив комп'ютерних ігор. Серйозні дискусії про їхню «користь» і «шкоду» є важливим атрибутом осмислення суспільством нових форм медіа. Деякі дослідники вважають ігри засобом пропаганди. Так, С.Н. Федорченко вважає, що сучасні комп'ютерні ігри стали новим провідником для політичних технологій та історичної пам'яті. Політико-технічний «коктейль», який закладається в комп'ютерну гру, приваблює користувачів і у свою чергу уособлює в собі роль мотиватора, ціль якого зміна цінностей та уявлення у користувачів [5]. Також С.Н. Федорченко зазначає, що комп'ютерні ігри перетворюються в експериментальний полігон, де впроваджуються технології «неправдивої аналогії», політичного кодування, перекодування, формування образу «ворога», пропаганди соціальних і політичних патернів, стереотипів, міфологізації, трансляції політичного повідомлення, дискредитує політичні та історичні події, та їх діячів [5]. Проте у випадку з історичними комп'ютерними іграми мова йде не тільки про розвагу, але і про зустріч з певною версією подій минулого та її пропагандою.

Розробники гри Assassin's Creed віртуалізували цілі міста та епохи у своїй серії відеоігор [1], де розставили чіткий розподіл між позитивними та негативними героями. Так, головними героями є середньовічна терористична організація – асасини, нізаріти чи гашишини [1; 2]. А негативним персонажем є орден тамплієрів. Вся світова історія адаптована розробниками під боротьбу цих двох орденів. Граючи за асасинів, у гравця складається враження борця за свободу та права людини, але разом з тим ми вбиваємо, грабуємо, займаємося мародерством, готуємо терористичні акти проти Папи. Таким чином, гра демонструє та заохочує молодь до тероризму. Звісно, у грі є безліч достовірних фактів: історія двох орденів, міста, архітектура, зображені люди та історичні події досить достовірні. Тобто гра наче підручник із всесвітньої історії, але той факт, що розробники чітко визначили позитивних терористів і ця пропаганда все більше посилюється від гри до гри не викликає сумніву [3].

Тому Assassin's Creed, через свою популярність та вплив, може негативно впливати на історичну свідомість молоді, оскільки в гру грають представники різних вікових груп, в яких ще не сформувалось критичне мислення. І деякі факти гравці можуть сприймати за «чисту монету». Зараз комп'ютерні ігри набули широкої популярності і заслуговують уваги дослідників різних наукових напрямів та дисциплін. Не дивно, що ігри приваблюють психологів, бо можуть як позитивно, так і негативно впливати на психіку людини. Філософи, історики та політологи звертаються до комп'ютерних ігор, бо нерідко вони являються засобом впливу на розум людини, можуть маніпулювати світоглядом та змінювати вже усталене бачення молоді на ті чи інші події, нерідко в сюжетах відеоігор можна прослідкувати боротьбу двох ідеологій та наддержав США і Росії.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ І ЛІТЕРАТУРИ

1. Ubisoft. Assassin's Creed. URL: <https://www.ubisoft.com/ru-ru/game/assassins-creed/> (last access: 15.02.2020).
2. Вахштайн В. Компьютерные игры: взгляд социолога. Arzamas. URL: <https://arzamas.academy/materials/947> (дата обращения: 15.02.2020).
3. Ветушинский А. To Play Game Studies Press the START Button. Журнал Логос. URL: http://www.logosjournal.ru/arch/79/103_3.pdf (дата обращения: 25.03.2019).

4. Галкин Д.В. Компьютерные игры как феномен современной культуры: опыт междисциплинарного исследования. Гуманитарная информатика. 2007. Вып. 3. С. 65-71.
5. Федорченко С.Н. Computer Game Studies: Новые горизонты для политической науки и практики. Вестник Омского университета. Серия: Исторические науки. 2018. № 4 (20). С. 172-182.

ВІРМЕНИ В ТВОРЧОМУ ДОРОБКУ Я.Р. ДАШКЕВИЧА

Сопельняк Анастасія Сергіївна, аспірантка 1 року навчання

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Науковий керівник: д.і.н., проф. О.М. Богдашина

Ще з давніх-давен із різних причин вірмени селилися на теренах України. В XIX ст. з'явилися перші окремі публікації різних науковців із дослідження вірменських колоній в Україні, визначним серед них був Я.Р. Дашкевич.

Роботи вірменознавця Я.Р. Дашкевича аналізують сучасні українські історики, такі як І.Б. Гирич в праці «Ярослав Дашкевич: історик, що вчив неложними устами» [1], В.В. Бездрабко у розвідці «Історія документознавства в Україні в працях вітчизняних істориків: історіографічний дискурс» [2], В.Д. Яремчук у монографії «Минуле України в історичній науці УРСР післясталінської доби» [3], І.Я. Скочиляс в книзі «Ярослав Романович Дашкевич (1926–2010)».

У 1962 р. вийшла його перша монографія «Армянские колонии на Украине в источниках и литературе XV–XIX веков».

Праці, що публікувалися в західноєвропейській та американській науковій пресі залишилися невідомими для радянських дослідників. Пізніше Я.Р. Дашкевич вмістив головні статті та рецензії тих часів в окрему збірку «Вірменія і Україна» (2001 р.) («Revue des Études Arméniennes» (1963 р.), «Lasicki et son essai De religione Armeniorum» (1964 р.) та інші).

У статті «Les Études arméniennes en Ukraine aux XIXe et XXe siècles» («Вірменістичні дослідження в Україні в XIX–XX ст.») [5]. Я.Р. Дашкевич описує перші згадки про вірмен у Русі-Україні ще з VIII–X ст., тобто до монголо-татарського нашествия.

У монографії «Армянские колонии на Украине в источниках и литературе XIII–XIX веков (Историографический очерк)» науковець називає причини переселення вірмен на територію України: «Важливим стимулом переселення вірмен на українські землі, в основному торгово-ремісничого населення, були сприятливі умови для господарської діяльності, а також надання їм права мати свій суд, самоврядування, церкву.

У статті «Проблема религии вірмен в XIV–XVIII ст.» Я.Р. Дашкевич стверджував, що у XIV–XVI ст. римська курія багаторазово намагалася схилити вірмен до унії, однак це не давало позитивних результатів аж до 1640 р., коли на унію пристав львівський вірменський архієпископ Микола Торосович, який почав запроваджувати її насильницьким способом.

У кандидатській дисертації «Армянские колонии на Украине в источниках и литературе XV–XIX веков» (1963 р.) Я.Р. Дашкевич пише, що перевага вірменських колоній над іншими на Західній Україні (в містах і містечках) до середини XVII ст. базувалася на їхньому економічному становищі: торгівля була джерелом великих багатств патриціату, який позичав гроші магнатам і королівській скарбниці.

У статті «Kipchak Acts of the Armenian Law Court at Kamenetz Podolsk (1559–1567) as a Cultural and Historical Monument» («Кипчацькі акти вірменського суду в Кам'янці-Подільському (1559–1567) як культурна та історична пам'ятка») [7] висвітлюється декілька тем, зокрема про роль кам'янецьких вірмен у торгівлі між Сходом і Заходом; значення вірмено-кипчацьких актів як історичного і юридичного джерела та вплив

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей
I Міжнародної науково-методичної конференції

Відповідальний за випуск: (Руда Н.В.)

Комп'ютерна верстка: Петрищева О.В.

Коректор: Коробкіна І.М.

Відповідальність за дотримання вимог академічної доброчесності несуть автори

Підписано до друку Формат Папір офсетний.

Гарнітура Times New Roman. Друк офсетний. Ум. друк. арк.

Обл.-вид. арк. Зам № Тираж прим. Ціна договірна.